סתם משחקין בכדור כמה דעיילי ט׳ • לא מסתבר לפרש כלל לענין חיוב מיתה במזיד דלא קלי גברא תוך ארבע אמות ואתרו ביה וקיבל עליו התראה אמאי פטור הא ולא מתכוין הוא אלא גרמה לגשון ראשון שפירש בקונטרס לענין גלות חייבי כדרשינן שלהי כילד הרגל (נ״ק ד׳ טו: ושם) ואחר לא לדה פרט למתכוין לזרוק שתים וזרק ארבע והוא הדין נתכוין לזרוק ד׳ וזרק ג׳ כי הכא דסתם משחקין בכדור מתכוין שתלך חוץ לד׳ אמות ולא תוך ד׳ אמות ומיהו קשה אי למיפטריה מגלות קאמר פרט למתכוין לזרוק ג׳ וזרק ד׳ הא דאמרינן ברים אלו הן הגולין (מכות ד׳ ז: ושם) (אם בפתע) בלא חיבה פרט לשוגג בלא נדיה פרט למתכוין לגד זה והלכה לגד אחר ואחר לא לדה פרט למתכוין לזרוק שתים וזרק ארבע והתם מקרא דואחר לא לדה כתיב ברישא בפרשת ואלה המשפטים מוקמי בלא לדיה דפרשת ואלה מסני הוה ליה למעוטי ההוא דדמי טפי לפטור כגון נתכוין לגד זה והלכה לגד אחר ולא נתכוין לזרוק לגד הגרלא ובשלהי כילד הרגל (נ״ק ד׳ טו: ושם) פירש בקונטרס לגשון אחר דחייב גלות וכן גרלה לר״ת ולא לגמרי כפירושו דפירש פרט לנתכוין לזרוק ג׳ וזרק ד׳ דלא הוי בכלל כי יזיד דכתיב יבתריה אלא פרט דלא הוי בכלל מכה אים ומת דכתיב לעיל מיניה ולהאי פי׳ לא מתוקמא שמעתין לענין גלות אלא לענין חיוב מיתה לגשון שני שבקונטרס וה״ת ואמאי איצטריך לחייב גלות לנתכוין לזרוק ג׳ וזרק ד׳ מהיכא ס״ד דפטור ולפטור ממיתה ודאי לא אתא דפשיטא דשוגג פטור ממיתה וי״ל דהוה פטרינן ליה מבלא לדיה כמו נתכוין לגד זה והלכה לגד אחר ועוד יש לפרש דלעולם נתכוין לזרוק ג׳ וזרק ד׳ פטור מגלות ולא קשיא מידי מהיכא דמכות דלהכי נקט ברישא לגד זה משום דהתחיל לדרוש קרא דבלא לדיה ברישא והתנא רצה להזכיר הפשוט יותר תחלה וה״ת ואמאי איצטריך בפרק אלו הן הגולין (מכות ד׳ ז: ושם) (*מבשגגה) לפטור נתכוין להרוג בהמה והרג את האדם הא על כרחך הייט לא נתכוין לזרוק לגד זה והלכה לגד אחר לא נתכוין לזרוק ג׳ וזרק ד׳ וי״ל דהתם היו האדם והבהמה זה אצל זה לא כי גמי כסבור בהמה וגמלא אדם ומיהו תימה הא דפליגי רבי ורבנן ברים אלו הן הגולין (שם) בנשמט הברזל מקבו ומן העץ המתבקע דמר מחייב בהאי ומר מחייב בהאי אמאי חייב הא הוי כמו נתכוין לזרוק ג׳ וזרק ד׳ שנתכוין לבקעת עצים שלפניו והלך למרחוק: בגוסס

בשעתיה, הבא בלא שרגא נמי מתחיל הבלא בשעתיה: (סימן סול״ם תרי״ם סמני״ן בכות״ל) אמר רבא *דרחפו לבור וסולם בבור ובא אדר וסילקו, ואפילו הוא קדם וסילקו פטור-דבעידנא דשדייה יכול לעלות הוא, ואמר רבא זרק חץ ותרים בידו ובא אדר ונטלו, ואפילו הוא קדם ונטלו, פטור, דבעידנא דשדייה ביה מיפסק פיסקיה גיריה, ואמר רבא זרק בו חץ וסמנין בידו ובא אדר ופיזרן, ואפי׳ הוא קדם ופיזרן, פטור, דבעידנא דשדא ביה יכול להתרפאות הוה, א״ר אשי הלכך אפילו סמנין בשוק א״ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי נזדמנו לו סמנין מהו? אמר ליה *הרי יצא מבית דין זכאי, ואמר רבא זרק צרור בכותל וחזרה לאחוריה והרגה חייב ותנא תונא כגון אלו המשחקין בכדור שהרגו: במזיד נהרגין בשוגג גולין בשוגג גולין פשיטא? במזיד נהרגין איצטריך ליה-מהו דתימא התראת ספק-היא-מי יימר דהדרה? קמ״ל. תני רב תחליפא בר מערבא קמיה דרבי אבהו כגון אלו המשחקין בכדור שהרגו: תוך ארבע אמות פטור, חוץ לארבע אמות חייב אמר ליה רבינא לרב אשי היכי דמי: אי דקא ניחא ליה, אפילו פורתא נמי, אי דלא ניחא ליה אפילו טובא נמי לא? אמר ליה סתם משחקין בכדור כמה (*דעיילי טפי) מינה ניחא ליה, למימרא דכה״ג-כרח הוא ורמינהי *המקדש ונפל כידוש על ידו או על הצד ואחר כך נפל לשקת פסול? הכא במאי עסקינן בשותת, הא שמע *מרחט שהיה נתונה על החרם והזה עליה ספק על המרחט הזה ספק על החרם הזה ומיצה עליה הזאתו פסול אמר רב חננא בר יהודה משמיה דרב מצא איתמר *אמר רב פפא *האי מאן דכפתיה לחבריה ואשקיל עליה בידקא דמיא גירי דידיה הוא ומיחייב *הני מילי בכח ראשון, אבל בכח שני גרמא בעלמא הוא, ואמר רב פפא *זרק צרור למעלה והלכה לצדדין והרגה חייב, אמר ליה מר בר רב אשי לרב פפא מ״ט משום דכתו הוא, אי כתו תיזיל לעיל, ואי מי חטאת בחפר, נתינת חפר על המים קרי ״קידוח״ כדתנן במסכת פרה (פרק ו מ״ב) (*הרי קודם) נף על המים: **ומח״כ נפל לשוקת** אבן תלולה שהמים נכנסין בו מן המעין דרך נקב שפופרת דכתיב (במדבר יט) מים חיים אל כלי שתהא חיותן בכלי וקא ס״ד דהאי ״נפל״ דקתני כגון שנפל על ידו בכח-לו-על הגד כלומר על גד הכלי ומשם ניתז בכח לשוקת וקתני דפסול: **בשופך** • לא ניתז מכח נפילה ראשונה אלא מעצמו חזר ושתת מידו לשוקת שותת-כמו (ברכות דף כב:) מים שותתין על ברכיו קולי״ר בלע״ז שאינו ניתז למרחוק אלא טופל ויורד כנגדו: **וסוף עליה** • ונתכוון להזות עליה לטהרה מטמאת מת ההזיה נראית עליה אבל ספק על המחט נפל ההזיה כשיולאת מידו ספק על החרם הזה תחלה: **ומילא עליה** • כלומר ומן החרם חזרה ונתזה עליה וקתני פסולה אלמא לאו כתו היא: **מנא אפסר** • לאו לגשון מטי דהוה התזה קתני אלא לגשון מניחה כלומר ההזאה נמלאת עליה ואין ידוע: **אם** בתחלה הזה עליה **לא** חזר מכח היתוך **אל** שמא לא זה ולא זה אלא על החרם הזה והלכה ההזאה על המחט דליכא כתו כלל: **דכפסיס** • קשר ידיו ורגליו על שפת היס: **ומשקיל עליה בידקא דמיא** • הפנה את מרוצת המים עליו • **גיריס דידיס סוף** • הן הן חליו והרי הוא כזורק בו חץ וכדמפרש ואזיל שהמים בחיס בכח ראשון עליו מיד כגון שהגיעו סמוך לשפת היס והשפה מדרון: **בכח דאשון** • כשפיכה להם דרך לגד זה מיד נפלו עליו דהוי כתו: **אבל בכח שני** • שהגיעו רחוק קצת ולא נפלו המים מיד בגלתו מגדרותיהן עליו אלא לאחר מכאן הלכו על המקום שהוא שם, גרמא הוא ולא מכתו: **וסלכה לגדדין** • דרך נפילתה אלא נפלה כנגדו אלא כשהיא חוזרת לאחר היתה מתרחקת לגדדין לאבל אם נפלה טהורה והרגה פטור דלאו כתו הוא אלא היא חוזרת לאחרן מאליה: **פיזיל נטיל** • דהא כלפי מעלה זרקה כנגדו ולא לגדדין:

לא

כ א ב מיי׳ פ״ג מהל׳ רוצח הלכה יא:

כא ג ד מיי׳ שם סי״ב:

כב ה מיי׳ פ״ט מהלכות סנהדרין הלכה ה׳ ג׳:

כג ו מיי׳ שם סי״ב הלכה ג:

כד ז ח ט מיי׳ פ״ג מהלכות רוצח הלכה יג:

נוטאו/מבנה

△ סידרה על מקרים בעמ רבא 3 מתם דומיא למקרה על בחפו לבור טהרי בו סולם וסלק הסולם לבו טהסיק לעלות

הגהות הב״ח

(א) רש״י ד״ה זרק וכו׳ נתכוין כגיל ואות ו׳ נמחק: (ב) בר״ה כגון אלו המשחקין וכו׳ ולאחר שזרקו הוא רן וכו׳ אם יכול לכוון ותמוטיקן הגא דאם הכוה דזרק בכותל נתכוין שיכוונ את תגיבו:

נוטאו

הצריך כבור לכותל ואחר הבור נהרגן אבל - חייב ונה נחשב כחו

מבנה

◇ קושיות על יסוד הנ״ל

פרה פ״ו מ״ח

נוטאו/מבנה גיל בנלי דעת

◇ מיאות על ר׳ פפא בחנן כחו

---

* רש״ל מנגליות הים מוכא: בשלשתם פירו אחת כמעלה קודם נפיתתו אין קרקע הגוד

** בספר הנ״ל בעמ האחרון: כגון שהיה בסמוך לו חבל שרוק טראאו אחר נקיר בתנים ואחרו תיכף בשרק הפלף

* רש״ל מנגליות הים אותיות ראשיות בספר דבן האוחאמות הללו יל לבדם בסמנין לא גו אלן גו [לקמן עמ:]

* לפי הפשוט מחייא דאות דאמרי׳ הא פטור ומייב בראיתה

ס״ל ראולי מניה

סדר ל״ג ר״ל דאמרינ ואמרינ דיי ראמרינ הגי

פרה פ״ב מ״ג ע״ב

תולין עמ.

נוטאו/מבנה גיל בנלי דעת

[גיל כיס קדוש]

פרה (פרק ו מ״ב) (*הרי קודם) נף על המים: **ומח״כ נפל לשוקת** אבן תלולה שהמים נכנסין בו מן המעין דרך נקב שפופרת דכתיב (במדבר יט) מים חיים אל כלי שתהא חיותן בכלי וקא ס״ד דהאי ״נפל״ דקתני כגון שנפל על ידו בכח-לו-על הגד כלומר על גד הכלי ומשם ניתז בכח לשוקת וקתני דפסול: **בשופך** • לא ניתז מכח נפילה ראשונה אלא מעצמו חזר ושתת מידו לשוקת שותת-כמו (ברכות דף כב:) מים שותתין על ברכיו קולי״ר בלע״ז שאינו ניתז למרחוק אלא טופל ויורד כנגדו: **וסוף עליה** • ונתכוון להזות עליה לטהרה מטמאת מת ההזיה נראית עליה אבל ספק על המחט נפל ההזיה כשיולאת מידו ספק על החרם הזה תחלה: **ומילא עליה** • כלומר ומן החרם חזרה ונתזה עליה וקתני פסולה אלמא לאו כתו היא: **מנא אפסר** • לאו לגשון מטי דהוה התזה קתני אלא לגשון מניחה כלומר ההזאה נמלאת עליה ואין ידוע: **אם** בתחלה הזה עליה **לא** חזר מכח היתוך **אל** שמא לא זה ולא זה אלא על החרם הזה והלכה ההזאה על המחט דליכא כתו כלל: **דכפסיס** • קשר ידיו ורגליו על שפת היס: **ומשקיל עליה בידקא דמיא** • הפנה את מרוצת המים עליו • **גיריס דידיס סוף** • הן הן חליו והרי הוא כזורק בו חץ וכדמפרש ואזיל שהמים בחיס בכח ראשון עליו מיד כגון שהגיעו סמוך לשפת היס והשפה מדרון: **בכח דאשון** • כשפיכה להם דרך לגד זה מיד נפלו עליו דהוי כתו: **אבל בכח שני** • שהגיעו רחוק קצת ולא נפלו המים מיד בגלתו מגדרותיהן עליו אלא לאחר מכאן הלכו על המקום שהוא שם, גרמא הוא ולא מכתו: **וסלכה לגדדין** • דרך נפילתה אלא נפלה כנגדו אלא כשהיא חוזרת לאחר היתה מתרחקת לגדדין לאבל אם נפלה טהורה והרגה פטור דלאו כתו הוא אלא היא חוזרת לאחרן מאליה: **פיזיל נטיל** • דהא כלפי מעלה זרקה כנגדו ולא לגדדין: